

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/81/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7509203615
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7509203615.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Feťkovej a sudcov JUDr. Ladislava Duditša a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobkyň 1/I. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. F. T., Q. XX/XX, 2/ I. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., T. X proti žalovaným: 1/ E.. L. T., nar. XX.XX.XXXX, 2/ E.. R. T., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom E. O., A. XXX/XX, zastúpeným zákonným zástupcom H. T., Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. O., A. XXX/XX, ako právnym nástupcom pôvodnej žalovanej Q. R., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom E. O., Q. X/XXX, o zaplatenie 18.223,46 eur s prísl., o odvolaní žalobkyne v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č.k. 9C/47/2009-149 zo dňa 14.9.2016 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby žalobkyne v 1. rade a vo výroku o trovách konania.

P r i z n á v a žalovaným proti žalobkyne v 1. rade nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice-okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyne domáhali zaplatenia pôvodne sumy 549.000,00 Sk - 18.223,46 eur titulom bezdôvodného obohatenia. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyne sú povinné spoločne a nerozdielne nahradiť pôvodnej žalovanej Q. R. trovy konania v celom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že v prejednávanej veci sa pôvodne žalobkyňa v 1. rade domáhala určenia neplatnosti zmluvy o tichom spoločenstve. Jej návrh bol rozsudkom okresného súdu zo dňa 29.11.2013 č.k. 9C/49/2009-67 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20.11.2014 č.k. 3Co/185/2014-89 zamietnutý. Predmetom konania, do ktorého vstúpila aj žalobkyňa v 2. rade, je zaplatenie sumy 18.223,46 eur, ktoré žalobkyňa v 1. rade pôvodne uplatnila v žalobnom návrhu titulom bezdôvodného obohatenia majúca za to, že zmluva o tichom spoločenstve je neplatná. Po právnom posúdení veci podľa § 451 ods. 1 a § 457 Občianskeho zákonníka a vykonanom dokazovaní prvoinštančný súd uzavrel, že nárok žalobkyne na peňažné plnenie titulom bezdôvodného obohatenia nemožno považovať za dôvodný. Pokiaľ peňažný nárok titulom bezdôvodného obohatenia odvodzovali žalobkyne od neplatnosti zmluvy o tichom spoločenstve, neboli splnené podmienky pre vydanie bezdôvodného obohatenia podľa citovaných ust. § 451 ods. 1 v spojení s § 457 Občianskeho zákonníka. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 CSP.

3. Proti rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa v 1. rade. Uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý

proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V dôvodoch odvolania predovšetkým namietala, že nie je relevantná argumentácia súdu, v zmysle ktorej nárok žalobkyne v 1. rade a žalobkyne v 2. rade im nemožno priznať iba z toho dôvodu, že návrh na určenie neplatnosti zmluvy bol zamietnutý v predchádzajúcom konaní. Pretože nastali nové okolnosti, by mal podľa názoru žalobkyne v 1. rade súd opätovne posudzovať aj otázku platnosti zmluvy o tichom spoločenstve zo dňa 29.3.2006 (ďalej len „zmluva o tichom spoločenstve“). Podľa žalobkyne nemožno súhlasiť ani s argumentáciou súdu, v zmysle ktorej dôvodom zamietnutia žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o tichom spoločenstve bol nedostatok vecnej legitímácie. Žalobkyňa v 1. rade je toho názoru, že sa riadne domáhala neplatnosti predmetnej zmluvy o tichom spoločenstve voči všetkým účastníkom tohto úkonu. Uvedené potvrdzuje aj to, že žalobkyňa v 2. rade mala vedomosť o podaní predmetnej žaloby zo strany žalobkyne v 1. rade, nakoľko sa žalobkyňa voči nej neplatnosti zmluvy o tichom spoločenstve dovoľala. V dôsledku uvedeného následne žalobkyňa v 2. rade aj vstúpila do tohto konania. Preto podľa odvolateľky boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky pre určenie, že zmluva o tichom spoločenstve, ktorá bola uzavretá medzi neb. Š. D.Č. a žalovanou je neplatná. Citujúc ust. § 145 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka žalobkyňa v 1. rade akcentovala na to, že uzavretie zmluvy o tichom spoločenstve, ako ani sumu, ohľadne ktorej bola uzavretá, nemožno považovať za bežnú vec týkajúcu sa spoločných vecí manželov. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že v zmysle ust. § 145 ods. 1 OZ bol na jej uzavretie nevyhnutný súhlas žalobkyne v 1. rade. Je nesporné, že žalobkyňa v 1. rade takýto súhlas k uzavretiu zmluvy nikdy nedala, čo potvrdila aj žalovaná, nakoľko sama uviedla, že si v tom čase myslela, že neb. Š. D. a žalobkyňa v 1. rade sú už rozvedení, a teda jej súhlas nebol potrebný. V dôsledku uvedených skutočností a aj zrejmej neplatnosti zmluvy sa prostredníctvom tohto konania žalobkyňa v 1. rade dovoľovala neplatnosti zmluvy o tichom spoločenstve voči žalovanej. Preto žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Košice-okolie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne rozsudok zmenil, žalobe v celom rozsahu vyhovel, vyslovil neplatnosť zmluvy o tichom spoločenstve zo dňa 29.3.2006 a zároveň zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyniam v 1. a 2. rade sumu 18.223,46 eur titulom bezdôvodného obohatenia spolu s príslušenstvom, úrokmi z omeškania. Navrhla, aby odvolací súd zaviazal žalovanú uhradiť žalobkyniam v 1. a 2. rade trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia.

4. Pôvodná žalovaná Q. R. zastúpená advokátom JUDr. Štefanom Jančom v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne v 1. rade navrhla rozsudok potvrdiť a zaviazat žalobkyne na znášanie trov odvolacieho konania. V dôvodoch vyjadrenia poukázala na to, že nárok žalobkyne v 1. rade o neplatnosť zmluvy o tichom spoločenstve bol zamietnutý. Pokiaľ žalobkyňa v 2. rade do konania vstúpila až po zrušujúcom uznesení krajského súdu v roku 2015, jej nárok považuje žalovaná za premlčaný a túto námietku premlčania aj vzniesla na pojednávaní. Samotná skutočnosť, že mala vedomosť o podanej žalobe žalobkyne v 1. rade, nič nemení na tom, že žalobkyňa v 2. rade neurobila žiaden procesný úkon na uplatnenie svojich domnelých práv. Samotná vedomosť o prebiehajúcom spore nemá za následok prerušenie behu premlčacej lehoty voči nej ako samostatnému procesnému subjektu. Navyše žalobkyňa v 2. rade ani nepodala voči rozsudku odvolanie. Zároveň žalovaná namietala správnosť petitu odvolania žalobkyne v 1. rade, kde sa dožaduje zrušujúceho výroku o právoplatne rozhodnutej veci a zároveň uplatňuje aj nároky žalobkyne v 2. rade, hoci táto je samostatne procesný subjekt a zástupca žalobkyne v 1. rade je splnomocnený iba na jej zastupovanie. Ďalším procesným nedostatkom je skutočnosť, že uplatňuje celú žalovanú sumu bez toho, aby konkretizovala nároky jednotlivých žalobkýň. Navyše žalobkyne ako právne nástupkyne sa ani nemôžu dožadovať priameho plnenia, mohli by sa maximálne dožadovať určenia žalovanej sumy do dedičstva po nebohom. Tieto procesné námietky žalovanej však nič nemenia na tom, že prvoinštančný súd správne rozhodol po vecnej i právnej stránke.

5. Vyjadrenie žalovanej k odvolaniu žalobkyne v 1. rade doručil prvoinštančný súd právnej zástupcovi žalobkyne v 1. rade, ktorý oznámil, že ukončenie právneho zastúpenia žalobkyne v 1. rade. Okresný súd následne opätovne doručil vyjadrenie žalovanej žalobkyni v 1. rade, ktorá sa k podanému vyjadreniu nevyjadřila.

6. Právny zástupca pôvodnej žalovanej Q. R. oznámil odvolaciemu súdu, že jeho mandantka zomrela dňa 20.7.2017. Túto skutočnosť oznámila aj žalobkyňa v 1. rade.

7. Krajský súd v Košiciach v súlade s ust. § 63 ods. 1 a 2 CSP uznesením č.k. 3Co/81/2017-176 zo dňa 8.2.2018 rozhodol, že pokračuje v konaní s právnymi nástupcami pôvodnej žalovanej Q. R., rod. R., zomr. 20.7.2017, a to mal. L. T., nar. XX.X.XXXX, bytom E. O., A. XXX/XX a mal. R. T., nar. X.X.XXXX, bytom E. O., A. XXX/XX, zastúpenými zákonným zástupcom H. T., otcom maloletých, nar. XX.X.XXXX, bytom E. O., A. XXX/XX. Z uznesenia Okresného súdu Košice-okolie č.k. 12D/454/2017-50, Dnot 96/2017 mal preukázané, že dedičstvo po poručiťelke Q. R., rod. R., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX nadobudli maloleté deti poručiťelky, ktoré dedičstvo neodmietli. Podľa § 65 ods. 1 CSP právni nástupcovia po pôvodnej zomr. žalovanej v ďalšom konaní vystupujú ako žalovaní v 1. a 2. rade a prijímajú stav konania ku dňu zániku procesnej subjektivity svojej predchodkyne.

8. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobkyne v 1. rade ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne v 1. rade nie je dôvodné.

9. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 15.3.2018 o 9,35 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 230/ II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 8.3.2018 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

10. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený vadami konania, ktorými sú všetky vady s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 389 CSP, ktoré spočívajú v chybnom postupe súdu napr. pri dokazovaní, pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania a ďalších nedostatkov v činnosti súdu, ku ktorým došlo počas konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom tieto vady sú len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušenia predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP nevykonanie navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností súvisí s vyhodnotením potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosti jeho vykonania. Odvolací súd konštatuje, že odvolateľka v odvolaní neuvádza, aké ňou navrhnuté dôkazy súd prvej inštancie nevykonala, ani zo spisu okresného súdu nevyplýva, že by žalobkyňa v 1. rade navrhovala vykonať dôkazy, ktoré súd nevykonala.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

14. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie).

15. Odvolací súd dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody žalobkyne v 1. rade nie sú naplnené a konaním a rozhodovaním súdu prvej inštancie v posudzovanom spore nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, neboli v spore zistené žiadne procesné vady, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a konaním a rozhodovaním súdu prvej inštancie nedošlo v posudzovanom spore k

nesprávnym skutkovým záverom, ani k nesprávnemu posúdeniu veci, pokiaľ žalobu žalobkyne v 1. rade proti pôvodne žalovanej Q. R. o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 18.223,46 eur zamietol.

16. Ako vyplýva z obsahu spisu, žalobkyňa I. D., nar. XX.X.XXXX sa podanou žalobou domáhala určenia, že zmluva o tichom spoločenstve uzavretá jej neb. manželom a žalovanou Q. R. je neplatná a zároveň žiadala, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť jej sumu 18.223,46 eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol predovšetkým z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie, keďže v konaní o neplatnosť právneho úkonu (v danom prípade zmluva o tichom spoločenstve, ktorá zakladala len relatívnu neplatnosť právneho úkonu podľa § 145 ods. 1 OZ), musia byť účastníkmi konania všetci účastníci napádaného právneho úkonu, prípadne ich právni nástupcovia. V danom prípade účastníkom konania nebola dcéra žalobkyne a neb. manžela žalobkyne Š. D.. Krajský súd v Košiciach č.k. 3Co/185/2014-89 zo dňa 20.11.2014 potvrdil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby o neplatnosť zmluvy o tichom spoločenstve uzavretej medzi manželom žalobkyne a žalovanou dňa 29.3.2006 ako vecne správny. Pretože v prípade žaloby o neplatnosť právneho úkonu sa vyžaduje, aby na strane žalobcov a žalovaných vystupovali ako nútené procesné spoločenstvo všetci účastníci dotknutého právneho úkonu, prípadne ich právni nástupcovia, okresný súd v súlade so zákonom žalobu o neplatnosť zmluvy o tichom spoločenstve zamietol pre absenciu vecnej legitímácie. Rozsudok Okresného súdu Košice-okolie č.k. 9C/47/2009-67 zo dňa 29.11.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Co/185/2014-89 zo dňa 20.11.2014 vo výroku o zamietnutí žaloby o neplatnosť právneho úkonu nadobudol právoplatnosť 21.1.2015.

17. Krajský súd zrušil rozsudok iba vo výroku o zamietnutí žaloby o zaplatenie 18.223,46 eur a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil na ďalšie konanie a to z dôvodu nepreskúmateľnosti tohto výroku pre nedostatok dôvodov.

18. Po zrušení rozsudku vo výroku o vydanie bezdôvodného obohatenia do prebiehajúceho sporu vstúpila žalobkyňa v 2. rade I. D., ml. nar. XX.X.XXXX.

19. Pretože odvolateľka žalobkyňa v 1. rade spolu so žalobkyňou v 2. rade uplatňujú vydanie bezdôvodného obohatenia voči pôvodnej žalovanej (v súčasnosti jej právnym nástupcom maloletým deťom) titulom bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 Občianskeho zákonníka, ide o majetkový prospech z neplatného právneho úkonu, Okresný súd preto správne uzavrel, že ich nárok na peňažné plnenie nie je dôvodný, keďže obe žalobkyne svoj peňažný nárok titulom bezdôvodného obohatenia odvodzovali z neplatnosti zmluvy o tichom spoločenstve, pričom žaloba o neplatnosť zmluvy o tichom spoločenstve len pôvodnej žalobkyne I. D. bola právoplatne zamietnutá a to z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie v spore.

20. Podľa § 451 ods.2 Občianskeho zákonníka za bezdôvodné obohatenia sa považuje aj plnenie z neplatného právneho úkonu. Pre určenie aplikácie ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka je rozhodné to, či ide o právny úkon absolútne neplatný, k čomu musí súd vždy prihliadať alebo ide o relatívne neplatný právny úkon. V prípade relatívnej neplatnosti právneho úkonu nie je pre vznik nároku významné, či sa dotknutá osoba dovolala neplatnosti právneho úkonu bezprostredne po jeho uskutočnení alebo tak urobila neskôr. To má však význam pre určenie začiatku plynutia premĺčacej doby. Pretože žalobkyne v 1. a 2. rade sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu zmluvy o tichom spoločenstve uzavretej manželom žalobkyne v 1. rade a otcom žalobkyne v 2. rade s pôvodnou žalovanou Q. R. uzavretej dňa 29.3.2006 nedovolali, pred podaním žaloby o neplatnosť zmluvy o tichom spoločenstve podanej iba žalobkyňou v 1. rade proti pôvodnej žalovanej, nemôže byť úspešná ani žaloba o vydanie plnenia z neplatného právneho úkonu.

21. Odvolací súd preto rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby vo vzťahu žalobkyne v 1. rade a žalovanej o zaplatenie sumy 18.223,46 eur titulom bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu, v spojení s výrokom o náhrade trov konania ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Výrok o zamietnutí žaloby žalobkyne v 2. rade nebol odvolaním napadnutý. Odvolací súd navyše dodáva, že pokiaľ žalobkyňa v 2. rade do prebiehajúceho sporu vstúpila na strane pôvodnej žalobkyne I. D., st., nebol upresnený petít žaloby, v akom rozsahu sa obe žalobkyne domáhajú vydania bezdôvodného obohatenia.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Pôvodná neb. poručiiteľka, právna predchodkyňa žalovaných bola v odvolacom konaní zastúpená advokátom, ktorý sa k odvolaniu žalobkyne v 1. rade vyjadril, preto zohľadňujúc úspech žalovaných v odvolacom konaní odvolací súd im priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania proti odvolateľke - žalobkyni v 1. rade. Súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP následne rozhodne o výške priznaného nároku na náhradu trov odvolacieho konania vychádzajúc z účelnosti trov odvolacieho konania v zmysle ust. § 251 CSP.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0. (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).